

Cursus Torah

(26) Parasjat Tsaw

Driebergen, 12 februari 2013

Willem J. Ouweneel

parasjat Tsaw, ‘gebied [Aäron]’ (Lv 6:8 [Hebr./NBV 6:1] – 8:36

Lv 6:8-30: de wetten op het brand-, spijs- en zondoffer

Lv 7: de wetten op het schuld- en vredeoffer

Lv 8: de inwijding van de priesters (I)

Onderverdeeld:

I. Lv 6:8 – 7:21 (1^e les)

II. Lv 7:22 – 8:36 (2^e les)

Overzicht

[niet vijf, maar zes offers! vgl. 7:37!]	<i>Godswoord</i>
(1) De wet op het <i>brandoffer</i> (6:8-13)	6:8
(2) De wet op het <i>spijsoffer</i> (6:14-18)	--
(3) De wet op het <i>wijdingsoffer</i> (16:19-23)	6:19
(4) De wet op het <i>zondoffer</i> (6:24-30)	6:24
(5) De wet op het <i>schuldoffer</i> (7:1-10)	--
(6) De wet op het <i>vredeoffer</i> (7:11-21)	--

Adressering

Vs9: ‘Gebied Aäron & zonen’: Nachmanides: niet ‘de zonen Israëls’, want het gaat hier om de plichten van de priesters, niet van de offeraars (als in Lv 1:1-6:7)

Rasjbam: alle offers uit Lv 1-5 herhaald, nu om de priesters nader te instrueren

N.B. de ‘zonen’ van Aäron kan betekenen:

- (a) zijn letterlijke zonen, die gewone priesters werden
- (b) de rij van ‘zonen’ die hem successievelijk zouden opvolgen als hogepriesters

Offer-‘wetten’

Vgl. *Jh 4:23v.*:

Vs23 ‘*zoeken*’: de Vader *verlangt naar* aanbidding
(‘vrijwillige offers’, vgl. 1Pt 2:5; Ps 50:14,23;
Hs 14:3 < > Hb 13:15)

Vs24 ‘*moeten*’: maar wie Hem aanbidden, moeten dat
wel doen volgens zijn regels, niet de onze!
(anders dan de spontaniteit van kleine kinderen)

(1) Brandoffer (a) (6:8-13)

Vs9+12v.: *kernpunt (2x!)*: vuur altijd brandend houden
(de geur van het brandoffer & van het vet van vrede- &
zondoffers moet *voortdurend* tot God opstijgen, tot heil
van de offeraar/het volk)

(Nachmanides: houtvoorraad aanvullen!)

[N.B. dit gebod kon niet vervuld worden tijdens de
woestijnreis, doordat de tabernakel elke keer ingepakt
en verhuisd moest worden (Nm 4) > gebod ziet vooruit
naar de tempel én naar de geestelijke betekenis!

(1) Brandoffer (b) (6:10-13)

Vuur (verteert én geeft licht): nu ‘nacht’ in de wereld
(Rm 13:12; 1Ts 5:5) > ‘morgen’ van de wederkomst

Vs10: in linnen kleren as opruimen (= dienstkleding van het altaar) > vs11: in andere kleren de as ‘buiten de legerplaats’ brengen (op een ‘reine’ plaats)

Toepassing: *essentie van aanbidding*: God ‘herinneren’ aan zijn Zoon én onszelf eraan ‘herinneren’ dat wij leven in de welgevalligheid van die Zoon en zijn offer
>> praktische heiligheid (‘linnen’)

(2) Spijsoffer (a) (6:14-18)

Geen apart Godswoord: spijsoffer hoort bij brandoffer

Vs15 dat wat op het altaar komt: deel van het meel, deel van de olie, *alle* wierook (kan niet gegeten worden; functie van de wierook juist in het vuur gelegen)

Vs16 meel & olie = priestervoedsel

Vs17 géén zuurdeeg (beeld van het alles doorwoekerende kwaad) [contrast met 7:13!]

[Pas in 7:8 de huid van het brandoffer genoemd!]

(2) Spijsoffer (b) (6:14-18)

‘Eten’ = op een heilige plaats genieten van Jesjoea’s leven & je met Hem ‘vervullen’, zodat je je Hem ‘eigen’ maakt [niet over Jesjoea spreken zoals de wereld]

Vs18 alleen de mannen, want zij de eigenlijke priesters
Rasji: maar ook de gebrekkige mannen! (Lv 21:17-23!)

Dus drie categorieën in de familie van Aäron:

(a)vrouwen en jongens (later: ‘tot 13 jaar’)

(b)mannen met een handicap [geestelijk verstaan!]

(c)mannen die als priesters functioneerden

(3) Wijdingsoffer (a) (6:19-23)

Vs19 nieuw godswoord! dus nieuw thema:

Vs20 het spijsoffer dat het bijzondere karakter van een wijdingsoffer heeft

Zie 7:37: *milloe'im* < *m-l-* 'vullen' ('iemand's hand vullen met'[SV!] = 'hem wijden tot')

SV: 'vuloffer'! (offer waarbij handen gevuld worden)

Vs20v. meel bakken tot brood > broden van de bakplaat > in brokken op het altaar

(3) Wijdingsoffer (b) (6:19-23)

Vs22 de bepaling geldt voor de dag dat een nieuwe priester (niet per se hogepriester!) gezalfd wordt

Vs23 in *dit* geval wordt het spijsoffer niet gegeten, maar geheel verbrand (Ibn Ezra: hoe kan een priester zijn eigen zond- of wijdingsoffer eten!?)

Betekenis: voor de priesterdienst is een toegewijd leven nodig zoals in het volmaakte ‘spijsoffer’ van Jesjoea zichtbaar wordt

(4) Zondoffer (a) (6:24-26)

Vs25 verbonden met de plaats van het brandoffer: de priester ziet achter het zondoffer (dat hij voor iemand brengt) ál de heerlijkheid van het brandoffer!

Priester vereenzelvigt zich in ootmoed met de zondaar (vgl. Dn 9; Ea 9; Ne 9; Gl 6:1)

Vs26 de dienstdoende priester eet het zondoffer (indien zelf niet in de zonde betrokken! vs30) op een heilige plaats (zondaar zelf is gefixeerd op zijn zonde & vergerving; priester kan het *offer* genieten)

(4) Zondoffer (b) (6:27-30)

Vs27a het vlees is zó heilig (d.i. Godgewijd) dat alles wat het aanraakt, ook aan God gewijd wordt

Vs27b,28 besmeurde kleren wassen, gebruikte aardewerk verbreken (onbruikbaar geworden, want heeft het vet geabsorbeerd), koperwerk schuren

[toepassing: wassen/schuren, breken (oude mens)]

Vs29 alleen de mannen (priesters & gebrekkigen, vanaf hun 13^e jaar) mogen het eten

(5) Schuldoffer (7:1-10)

Vs2a verbonden met de plaats van het brandoffer

Vs2b bloed tegen het altaar sprenkelen

Vs3-5 vetdelen op 't altaar offeren [niet eerder genoemd]

Vs6 alleen de mannen mogen het eten

Vs7 bevestigt dat het schuldoffer een bijzondere vorm van het zondoffer is (in datgene wat voor *God* nodig was, staat het schuldoffer gelijk met het zondoffer)

Vs8-10 ook de huid [bekleding!] van het brandoffer en het resterende van het spijsoffer is voor de priesters

(6) Vredeoffer (a) (7:11-15)

Typen: (a) vs12-15 *lof/dankoffer* (Rasji: na ziekte, leed, gevaarlijke reis: Ps 107:8,15,21,22) > feest! (Dt 27:7)

[toepassing: Ef 5:20; Fp 4:6; Ko 3:17; 1Ts 5:18]

Ongezuurde én gezuurde broden (spijsoffer; zie onder)

Op dezelfde dag alles opeten:

1. ‘dank’ heeft een spontaner, dus kortstondiger karakter dan bijv. een ‘gelofte’
2. eten niet losmaken van het eigenlijke offer!

Zuurdeeg

Bij Pèsach & offers brood met zuurdeeg gewoonlijk *verboden*, maar tweemaal *geboden*:

(a) hier in het vredeoffer als verwijzing naar *onze* dienst

(b) Lv 23:17 (*Sjavoe 'ot*) type van de gelovigen

N.B. in ons leven is 'zuurdeeg' aanwezig, maar gebakken! Je mag komen met zonde **in** je (zondige natuur), maar niet met zonden **aan** je (boze daden)!

De offeraar komt (onvermijdelijk) mét zijn/haar zondige natuur, maar ook met dat wat van Jesjoea spreekt!

(6) Vredeoffer (b) (7:16v.)

- (b) vs16v. *gelofteoffer*: in tijden van nood ('als U... dan ik'; vgl. Jakob in Gn 28:20-22)
- (c) *vrijwillige gave*: niet bepaald door uiterlijke omstandigheden, maar door innerlijke aandrang
- geen spijsoffer vermeld
 - mag ook de volgende dag nog gegeten worden (langduriger karakter)

N.B. Offer!! > geen ware vreugde die niet gegrond is op de dood van Jesjoea (17:3v.)

(6) Vredeoffer (c) (7:18-21)

Bijkomende bepalingen:

- (a) vs17 resterende vlees op de 3^e dag verbranden
- (b) vs18 wie op de 3e dag nog van zijn vredeoffer eet, is strafbaar (geen verband meer met de offerhandeling)
- (c) vs19a cultisch ‘verontreinigd’ vlees niet eten
- (d) vs19b-21 iedere ‘reine’ mag van het vredeoffer mee-eten, iedere ‘onreine’ die dat doet > doodstraf

Samenvattend: vlees én eter moeten cultisch rein zijn
(want vs20v.: offer is ‘van/voor JHWH’!)

Tussenzin: vet & bloed (7:22-27)

Vs22 nieuw Godswoord voor een tussenzin over het eten van (nier- & lever)vet & bloed:

Vs23-25 vet van enig (rein) dier nooit eten > doodstraf

- rein dier: vet behoort de Here toe! (vredeoffer)
- ‘verkeerd’ gestorven dier: vet anderszins gebruiken

Vs26v. bloed van enig (rein) dier nooit eten > doodstraf

[van dieren die van nature onrein zijn, is hier geen sprake: vet & bloed daarvan *al helemaal niet* eten]

(6) Vredeoffer (d) (7:28-36)

Vs28 nieuw Godswoord: nadere bepalingen:

Drie eetgedeelten in het vredeoffer:

- (a) het vet is voor de Here > altaar (Lv3: zijn 'spijs')
- (b) de 'beweegborst' & de 'hefschenkel' (rechterachterbout) zijn voor de priesters > eten (belangrijk! 'eeuwige' verordening!) (zie 8:25)

Sforno: bewegen/heffen = ze zijn eigenlijk van God!

- (c) rest van het vlees is voor offeraar & allen met hem

Verboden te eten

Alles van het vredeoffer mag gegeten worden, behalve:
wat voor God is:

- het (nier- & lever)vet
- het bloed

wat voor de priester is (maar eigenlijk óók voor God):

- de borst (bewogen voor God)
- de achterbout (geheven voor God)

Afsluiting van Lv 1-7

Vs37: ‘Dit is de wet voor het brandoffer, het spijsoffer, het zondoffer, het schuldoffer, *het wijdingsoffer* en het vredeoffer’ (wijdingsoffer verbonden met vredeoffer)

Werkelijke volgorde: brandoffer, spijsoffer, wijdingsoffer, zondoffer, schuldoffer, vredeoffer

Vredeoffer hier culminatie (na brand- & zondoffer)

Vgl. volgorde in Lv 1-6: brandoffer, spijsoffer, vredeoffer, zondoffer, schuldoffer [geen wijdingsoffer; dit laatste anticipeert op Lv 8]

De priesterwijding: inleiding (Lv 8)

(Zie de voorschriften in Ex 29 !)

Vs2 voorbereiding: Aäron & zonen, kleren, zalfolie, drie offerdieren, ongezuurd brood

Vs3-5 heel het volk (*de facto*: de leiders) bijeengebracht: getuigen van de priesterwijding, die immers voor hen is

(Onthoud: *alle* NT gelovigen zijn in principe priesters [1Pt 2:5,9; Op 1:6; 5:10; 20:6]; de OT priesterwijding spreekt van die NT gelovigen die daadwerkelijk ernst maken met hun priesterschap)

Overzicht

Zeven elementen (straks uitgesplitst tot twaalf):

1. *Wassen* (totale reiniging)
2. *Bekleden* (met de waardigheid van het ambt)
3. *Zalving* van Aäron (later ook olie op de priesters)
4. *Zondoffer* (basis van de reiniging)
5. *Brandoffer* (Jesjoea's waardigheid ontvangen)
6. *Wijdingsoffer* (de eigenlijke wijding)
7. *Bespreukeling* (bloed & olie toegepast op hele leven)

(1) De wassing (Lv 8:6)

Twaalf onderdelen van de wijding:

(1)vs6 Aäron en 4 zonen wassen (Rasji: *mikwé*)

Vergelijk: tweeërlei wassing in het priesterschap:

(a) de *totale* wassing (onderdompeling): *eenmalig*

(b) wassing van handen en voeten: *dagelijks*, en wel bij het koperen wasvat (Ex 30:19)

Vgl. Jh 13:10: éénmaal ‘gebaad’ (ondergedompeld), maar dagelijks de voeten wassen (eerst de eenmalige beke-ring, dan de praktische dagelijkse wandel)

(2) Aankleden van Aäron (vs7-9)

Vs7-9 Aäron (type van Jesjoea!)

aankleden:

(a)onderkleed (tuniek) met gordel

(b)bovenkleed,

(c)efod (priesterschort) met speciale band

(d)borsttas (met *urim* en *tummim*)

(e)tulband met gouden plaat (rozet)

(3) De zalving (vs10-12)

Vs10-12 zalving van tabernakel & gerei & Aäron: alles onder beslag v.d. H. Geest [niet in Ex 29 genoemd!]

N.B. Jesjoea gezalfde Koning (*Masjiach*) én dito priester én profeet (Js 61:1v.) (Hd 10:38 gezalfd met de *Geest*, nl. bij doop in de Jordaan, voor zijn drievoudig ambt)

N.B. Alleen Jesjoea gezalfd zonder noodzaak van bloed [terwijl Aäron persóónlijk een zondoffer nodig had! Lv 9:7; 16:6; vgl. Hb 5:1-3]; de zonen (wij!) pas gezalfd ná het brengen van de bloedige offers (vs30)

(4) Aankleden van de zonen (vs13)

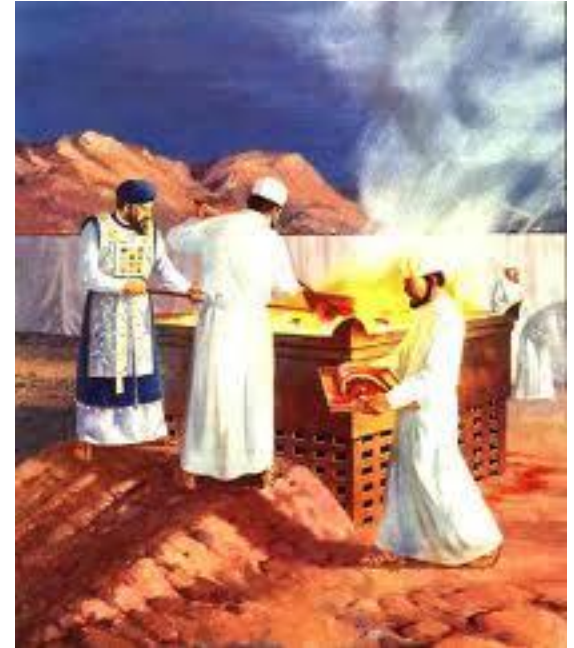
Vs13 de kleren van de zonen

(type van ons!):

(a)tunieken

(b)gordels

(c)hoofddoeken

Ook de NT gelovigen zijn met priesterlijke waardigheid bekleed; deze moet praktisch waargemaakt worden in een reine wandel (linnen [dus witte] kleren!)

(5) Het zondoffer (vs14-17)

Het *zondoffer* (hier het hoogste offerdier: stier) = de basis voor het priesterschap (NT priesters rein door het bloed van Jesjoea):

- (a) handoplegging (vereenzelviging offeraar – offerdier),
- (b) slachten [door Mozes?],
- (c) bloed op de horens van het altaar,
- (d) vet op het altaar,
- (e) vlees verbranden buiten de legerplaats (zie Lv 5+16)

(6) Het brandoffer (vs18-21)

De eerste ram: het *brandoffer*:

- (a) handoplegging (vereenzelviging)
- (b) slachten [door Mozes?]
- (c) bloed tegen het altaar sprenkelen
- (d) vlees op het altaar gaat in rook op tot een liefelijke geur

Aäron type van Jesjoea, maar heeft Hem tegelijk zelf nodig! Daarom is *Mozes* hier de eerste priester!

(7) Het wijdingsoffer (vs22,23a)

Vs19-25 de tweede ram: het *wijdingsoffer*; heeft karakter van een *vredeoffer*: gemeenschap (vgl. Hb 3:6) & gelofteoffer (Lv 7:16)

(a)handoplegging (wijding van de ram > wijding van de priesters)

(b)slachten [door Mozes?]

Jesjoea in zijn toegewijde liefde & energie: dankzij zijn dood hetzelfde in ons mogelijk (Ef 5:1v.). Vandaar:

(8) Bloed op de priesters (vs23v.)

Vs23v. bloed op:

(a) *rechter oorlel*: luisteren!

(b) *rechterduim*: handel!

(c) *rechter grote teen*: wandel!

Rest van het bloed gesprenkeld tegen altaar & (vs30) iets ervan (met olie) sprenkelen op kleren van de priesters [dus ook dezen gezalfd! 2Ko 1:21v.; 1Jh 2:20,27]

(9) Vet op het altaar (vs25,31)

Vs25 het vet wordt op het altaar gebracht door Mozes
(die hier als priester optreedt)

Parallellen met het vredeoffer:

- (a) vet op het altaar (als ‘spijs’ voor JHWH)
- (b) (vs31) het vlees van het wijdingsoffer eten

Het vet spreekt van de energie van Jesjoea als het ware
offer, maar in de wijding komt deze energie ook op de
priester (kracht van de Heilige Geest! Hd 10:38)

(10) Het brood (vs26v.)

Vs26v. broden uit de mand:

(a) gelegd op de priesterhanden (bovenop vet & vlees)

[N.B. letterlijk ‘de handen vullen’ = wijden]

(b) als beweegoffer bewogen

(c) op het altaar (vgl. spijsoffer)

Rasji: het is hier Mozes die het vlees beweegt en Aäron & zonen zijn de offeraars ten behoeve van wie Mozes (als priester!) dit doet

(11) Het te eten vlees (vs29-32)

Vs29 ‘beweegborst’ & ‘hefschenkel’ zijn voor altijd bestemd voor de priesters (vredeoffer!)

Borst van het ‘beweegoffer’ (horizontaal voor God bewogen) > hart: de *liefde* van Jesjoea

Achterbout van het ‘hefoffer’ (verticaal voor God bewogen) = poot: de *kracht/energie* van Jesjoea

Vgl. het hart & de schouders van de hogepriester (Ex 28:9,21) & van de geliefde (Hl 8:6)

(12) Opdracht tot eten (vs31-36)

Vs31v. de priesters moeten het vlees & de broden van het wijdingsoffer eten; rest verbranden: ‘heilig’

‘Eten’: wat God bewondert in Jesjoea (beweeg/hefoffer), moeten wij ons geestelijk ‘eigen maken’

N.B. vs33-36: hele procedure duurt 7 dagen: dagelijks 1 zondoffer & 1 reiniging van het altaar (Ex 29:36)

Rasjbam: dienst van Aäron & zonen zelf begon pas op 8^e dag (met het eten); tot dan toe is Mozes de priester!

Einde 2^e les